

بررسی ژن *mecA* در سویه های استافیلوکوک اورئوس مقاوم به مقادیر بالای اگزاسیلین جدا شده از بیمارستانهای تهران

انسیه جوان^۱، حمیدرضا فلاحتی^۲، مهناز سیفی^{۳*}، ملیحه طالبی^۴، غلامحسین ابراهیمی پور^۵، محمدرضا پورشفیغ^۶

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد میکروبیولوژی دانشگاه شهید بهشتی
۲. دانشجوی کارشناسی ارشد میکروب شناسی انستیتو پاستور ایران
۳. استادیار بخش سل و تحقیقات ریوی انستیتو پاستور ایران
۴. استادیار گروه میکروب شناسی دانشگاه علوم پزشکی ایران
۵. استادیار گروه زیست شناسی دانشگاه شهید بهشتی
۶. دانشیار بخش میکروب شناسی انستیتو پاستور ایران

* نشانی برای مکاتبه: خیابان ۱۲ فروردین، انستیتو پاستور ایران، بخش سل و تحقیقات ریوی، mahsaifi@yahoo.com
دریافت مقاله: بهمن هشتاد و هشت پذیرش برای چاپ: فروردین هشتاد و نه

چکیده

سابقه و هدف: انتشار گسترده استافیلوکوک اورئوس های مقاوم به متی سیلین (MRSA) در محیط های بیمارستانی، نیاز به کنترل آنها را مطرح ساخته است. این مطالعه با هدف جداسازی سویه های استافیلوکوک اورئوس مقاوم به مقادیر بالای اگزاسیلین از بیمارستانهای تهران و بررسی ژن *mecA* در این سویه ها انجام گرفت.

روش کار: از آبان ۱۳۸۷ تا شهریور ۱۳۸۸، ۳۵۰ ایزوله استافیلوکوک، جداسازی شده و تشخیص سویه های استافیلوکوکوس اورئوس با استفاده از تست های بیوشیمیایی انجام گرفت. مقاومت سویه ها نسبت به اگزاسیلین با استفاده از دو روش دیسک دیفوزیون و تعیین MIC و شناسایی حضور ژن *mecA* با استفاده از روش PCR بررسی شد. الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی سویه های MRSA نیز نسبت به ۱۹ آنتی بیوتیک تعیین گردید.

یافته ها: در مجموع ۱۵۰ ایزوله استافیلوکوک اورئوس جداسازی شد که از این تعداد، ۶۸٪ (۴۵٪) سویه MRSA بودند. تمامی سویه های MRSA نسبت به پنی سیلین و آمیکاسین مقاوم و نسبت به کانامایسین، سیپرو فلوکسازین، توبرامایسین، اریترومایسین، جنتامایسین، تتراسیکلین، کلیندامایسین و کوتریماکسازول بیش از ۸۰٪ مقاومت داشتند. تست MIC در ۳۷٪ (۲۵) مورد از سویه های MRSA $\geq 512 \mu\text{g/ml}$ و در ۶۳٪ (۴۰) مورد از آنها $\geq 256 \mu\text{g/ml}$ بود. نتایج تست PCR نشان داد که ۹۵٪ (۶۴) از این سویه ها حامل ژن *mecA* بودند.

نتیجه گیری: سویه های MRSA با MIC بالا نسبت به اگزاسیلین که نسبت به چند آنتی بیوتیک دیگر نیز مقاوم هستند در این مطالعه شیوع بالایی داشتند که به نظر میرسد جهت جلوگیری از طغیان های ناشی از این گونه سویه های MRSA در مراکز بیمارستانی مراقبت ها و تدابیر ویژه ای باید بکار گرفته شود. تکنیک PCR که قادر به تشخیص سریع سویه های MRSA میباشد، در کنار انجام آزمایش های فنوتیپی از قبیل کشت و بررسی مقاومت آنتی بیوتیکی به روش MIC، از قابلیت بالایی جهت کنترل شیوع این سویه ها، برخوردار میباشند.

واژگان کلیدی: استافیلوکوک اورئوس، اگزاسیلین، ژن *mecA*

مقدمه

با مشاهده اولین سویه های استافیلوکوک اورئوس مقاوم به متی سیلین (Methicillin Resistant Staphylococcus aureus) (MRSA) در سال ۱۹۶۱، به تدریج میزان شیوع عفونت های بیمارستانی و مرگ و میر ناشی از این عوامل، بشدت رو به افزایش نهاد. بر اساس تعریف، استافیلوکوک اورئوس مقاوم به متی سیلین به سویه هایی از استافیلوکوک اورئوس گفته میشود که یا حامل ژن *mecA* باشند و یا اینکه حداقل غلظت مهارکنندگی $4\mu\text{g/ml}$ و یا بیشتر را از خود نشان دهند (۱).

اکثر سویه های MRSA و نوپدیدی سویه هایی با MIC بالا نسبت به اگزاسیلین، دارای مقاومت و یا کاهش حساسیت نسبت به دیگر عوامل آنتی بیوتیکی می باشند که این مساله باعث محدود شدن اختیارات درمانی و جلوگیری از انتشار این پاتوژنها میگردد. از طرف دیگر شیوع سویه های MRSA با MIC بالا ولزوم استفاده از داروهای دیگری نظیر وانکومايسين که سمی بوده و مصرف آن مقرون به صرفه نمی باشد، دلیلی برای تلاش در جلوگیری از گسترش آنها می باشد. طبق گزارشات اخیر در میان بیماران بیمارستانی مبتلا به باکتری می MRSA میزان MIC بالای وانکومايسين نیز گزارش شده است (۲).

مسئولین مراقبت های بهداشتی و کنترل عفونت در بیمارستانها باید ضمن بررسی میزان شیوع این باکتری، برنامه هایی جهت جلوگیری از انتشار این ارگانيسم ارائه نمایند که در این راستا دانستن الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی و نقش عوامل مرتبط با بروز مقاومت می تواند در برنامه های کنترل عفونت مفید باشد (۳).

مقاومت به متی سیلین و دیگر مشتقات خانواده آنتی بیوتیکهای خانواده بتالاکتام، ناشی از وجود ژن *mecA* به طول ۲/۱ kb میباشد (۳). با وجود دارا بودن ژن *mecA*، سویه های MRSA ممکن است دارای MIC متفاوتی از هم باشند و در مواردی سویه هایی با $4-8\mu\text{g/ml}$ MIC= مشاهده شده که دارای ژن *mecA* نیستند، از این رو PCR بعنوان روش استاندارد برای تشخیص ژن *mecA* در نظر گرفته می شود (۴). این مطالعه با هدف جداسازی سویه های استافیلوکوک اورئوس مقاوم به مقادیر بالای اگزاسیلین از بیمارستانهای تهران و بررسی ژن *mecA* در این سویه ها انجام گرفت.

روش کار

۳۵۰ ایزوله استافیلوکوکوس از چند بیمارستان دولتی در تهران جداسازی شده و مورد بررسی قرار گرفتند. برای تعیین جنس و گونه از روشهای استاندارد آزمایشات رنگ آمیزی گرم، کاتالاز، DNase، کوآگولاز و تخمیر مانیتول استفاده شد (۵).

جهت تعیین مقاومت سویه های استافیلوکوکوس ارئوس نسبت به آنتی بیوتیک متی سیلین، سویه ها بر روی محیط کشت مولر هینتون آگار حاوی ۴ درصد نمک کشت داده شد و مقاومت به متی سیلین به روش دیسک دیفیوژن و با استفاده از دیسک حاوی اگزاسیلین از شرکت Mast، مورد بررسی قرار گرفت. سپس الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی سویه های MRSA بر اساس جدول CLSI نسبت به ۱۹ آنتی بیوتیک شامل

آمیكاسين، كاناماسين، پنی سیلین، کلیندامایسین و نیتروفورانئوئین از شرکت DIFCO، ریفامپین، سینرسید، کلرامفنیکل، جنتامایسین و تیکوپلانتین، از شرکت Bio Rad، کوتریموکسازول، سیپروفلوکسازین، توبرامایسین، تتراسیکلین، اریترومايسين، فوزیدیک اسید، وانکومايسين و لینه زولید از شرکت Mast و مینوسیکلین از شرکت Sanofi تعیین گردید (۶).

تعیین حداقل غلظت مهارکنندگی Minimal Inhibitory Concentration (MIC) در بین سویه های MRSA نسبت به آنتی بیوتیک اگزاسیلین با استفاده از روش Broth Microdilution تا غلظت آنتی بیوتیکی $1024\mu\text{g/ml}$ انجام شد (۶).

برای استخراج Total DNA یک کلنی از کشت خالص باکتری را درون ۱۰ ml از محیط کشت BHI broth تلقیح کرده و یک شب در دمای ۳۷ درجه سانتیگراد قرار دادیم. پس از سانتریفیوژ (ده دقیقه در 4500rpm) بر روی رسوب حاصل ۳۰۰ میکرولیتر بافر لیز شامل: EDTA 1mM Lysozyme 20mg/ml, Sucrose 50%, Tris-Hcl 1mM, Lysostaphyn 5 mg/ml ریخته و برای ۲ ساعت در دمای ۳۷ درجه سانتیگراد قرار داده سپس سوسپانسیون حاصل را به لوله اپندروف منتقل کرده و پس از سانتریفیوژ (۱۵ دقیقه در 13000rpm) مایع رویی را به درون یک لوله اپندروف منتقل کرده و DNA باکتری بعد طی دو مرحله تخلیص توسط مخلوط فنل، کلروفرم و ایزوآمیل الکل و یک مرحله کلروفرم و با افزودن اتانل سرد بمدت ۲۴ ساعت در 20°C و سانتریفیوژ به مدت ۱۵ دقیقه در دور 13000rpm و حل کردن رسوب بدست آمده در ۵۰ میکرولیتر بافر TE حاوی RNase بدست آمد (۷).

جهت بررسی وجود ژن مقاومت به متی سیلین (*mecA*) از پرایمرهای اختصاصی با سکانس 5'-GTA GAA ATG ACT GAA CGT و 5'-CCA ATT CCA CAT و *mecA1*: CCG ATA A-3' و *mecA2*: TGT TTC GGT CTA A-3' استفاده گردید (۸).

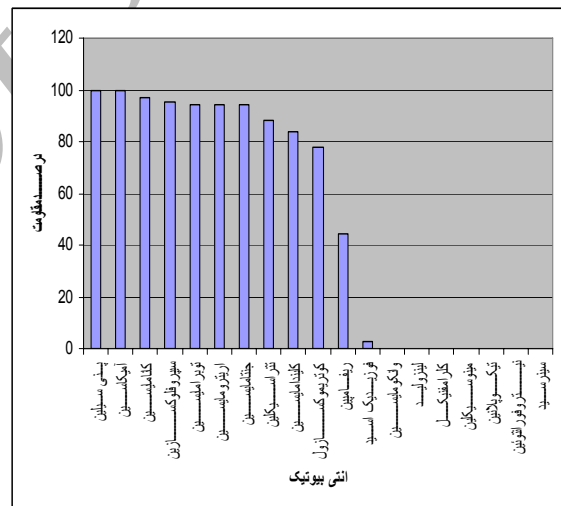
سیکل حرارتی مورد استفاده در دستگاه ترموسایکلر ابتدا یک دناتوراسیون اولیه به مدت ۵ در 94°C و سپس ۳۰ سیکل بصورت ۱۵ ثانیه در 94°C ، ۱۵ ثانیه در 61°C و ۳۰ ثانیه در دمای 72°C و سپس Final Extention در دمای 72°C بمدت ۵ دقیقه انجام گرفت. حجم مخلوط واکنش PCR برای هر سویه $25\mu\text{l}$ بود که شامل: PCR dNTPs (0.16, MgCL2 (0.8 mM), buffer (2.5μl) Taq, Primers (16 pmol of each) mM, Polymerase (1u/μL) و همچنین $2\mu\text{l}$ از نمونه DNA تخلیص شده باکتریایی بود (۹).

جهت مشاهده محصول PCR (۳۱۰bp) از ژل آگاروز ۱ درصد والکتروفورز در ولتاژ ۷۰ به مدت ۴۰ دقیقه استفاده شد و در نهایت رنگ آمیزی اتیدیوم بروماید برای رویت باندهای DNA انجام گردید.

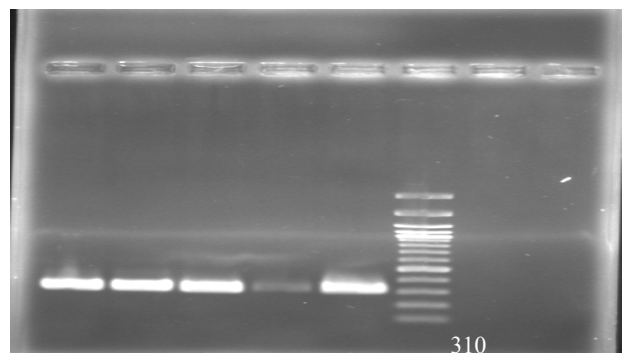
یافته ها

از مجموع ۳۵۰ ایزوله استافیلوکوک جمع آوری شده، ۱۵۰ سویه به عنوان *S.aureus* شناسایی شدند که از مجموع آنها ۶۸ سویه (۴۵٪) نسبت به دیسک اگزاسیلین مقاوم بودند و به عنوان سویه های MRSA مورد بررسی های تکمیلی قرار گرفتند. نمودار ۱ نشان دهنده درصد مقاومت آنتی بیوتیکی سویه های MRSA می باشد. بر این اساس مشخص است که تمامی سویه های MRSA مورد بررسی نسبت به آنتی بیوتیکهای ونکومايسين، تیکوپلانتين، لینه زولید، کلرامفنیکل و نیتروفورانتوئین حساس بودند. این در حالی است که تمامی این سویه ها نسبت به آنتی بیوتیکهای پنی سیلین و آمیکاسین مقاوم نشان دادند. نتایج MIC این سویه ها نسبت به اگزاسیلین نشان داد که حداقل غلظت مهارکنندگی برای حدود ۳۷٪ از ایزوله ها بیشتر یا مساوی ۵۱۲ $\mu\text{g/ml}$ و برای ۵۹٪ از سویه ها بیشتر یا مساوی ۲۵۶ $\mu\text{g/ml}$ بود.

به دنبال انجام آزمون PCR جهت تعیین ژن *mecA* مشخص گردید که ۹۵٪ سویه ها واجد ژن *mecA* بودند (تصویر ۱) ولی ۵٪ از سویه ها علی رغم دارا بودن مقاومت نسبت به دیسک اگزاسیلین و داشتن MIC بالا، با پرایمرهای مورد استفاده جهت ژن *mecA* منفی بودند.

نمودار ۱: درصد مقاومت آنتی بیوتیکی سویه های MRSA

تصویر شماره ۱: محصول ژن *mecA* در سویه های MRSA
 ۱ و ۳ و ۵ و ۷: محصولات PCR ژن *mecA* (310bp)
 M: مارکر وزن مولکولی

بحث

سویه های MRSA یکی از شایعترین عوامل مطرح در بروز عفونتهای بیمارستانی می باشند. افزایش حداقل غلظت مهارکنندگی در برابر اگزاسیلین و کاهش حساسیت نسبت به دیگر عوامل آنتی بیوتیکی، درمان و مهار انتقال عفونت های بیمارستانی ناشی از MRSA را با چالش بسیار بزرگی روبرو ساخته است. سویه های MRSA در بیمارستانهای مورد مطالعه از گستردگی بالایی برخوردار می باشند. بر اساس نتایج حاصل از این مطالعه میزان شیوع MRSA در جامعه آماری مورد بررسی ما، ۴۵٪ است و این در حالیست که نرخ فراوانی MRSA در کشورهای آسیایی از قبیل عربستان سعودی، هند و ژاپن به ترتیب ۸٪ (۱۰)، ۴۴٪ (۱۱) و بیش از ۶۰٪ (۱۲) گزارش گردیده است. طبق آمارهای موجود در ایالات متحده میزان شیوع MRSA از ۲٪ در سال ۱۹۸۰ به ۶۰٪ در سال ۲۰۰۴ رسیده است (۱۳). در کشورهای اروپایی این رقم به کمتر از ۱٪ در هلند و اسکاتلند و به ۳۷٪ در انگلستان و لهستان و بیش از ۵۰٪ در پرتغال و ایتالیا رسیده است (۱۲). در مطالعه ای که در سال ۱۳۸۳ در شیراز انجام گرفته است، میزان سویه های MRSA مقاومت ۳۸٪ (۱۴) گزارش شد. طی مطالعه ای در بیمارستان لقمان در سال ۱۳۸۳، میزان شیوع MRSA ۹۰٪ گزارش شده است (۱۵). در مطالعه دکتر امین زاده ۱۰۰٪ سویه ها مقاوم به متی سیلین و ۹۵٪ مقاوم به اگزاسیلین بودند (۹). در مطالعه ای در کاشان در سال ۱۳۸۱ میزان مقاومت به اگزاسیلین ۹۶٪ گزارش شد (۱۶). متفاوت بودن میزان مقاومت به متی سیلین در گزارشات مختلف میتواند ناشی از تفاوت در مدت زمان استفاده از این دارو، روشهای مختلف انجام آزمایشات سنجش مقاومت، جمعیتهای متنوع مورد مطالعه و بررسی بر روی بیماران با سابقه متفاوت آنتی بیوتیک درمانی باشد.

در مطالعه ما مقاومت به وانکومايسين در بین سویه های MRSA مشاهده نشد. نخستین سویه VRSA (Vancomycin Resistant *Staphylococcus aureus*) در آمریکا گزارش شد (۱۷) و نخستین سویه با مقاومت کاهش یافته به ونکومايسين نیز در سال ۱۹۹۷ در ژاپن گزارش گردید و پس از آن در کشورهای انگلستان، فرانسه و ایالات متحده گزارشات از شیوع سویه های VRSA مشاهده گردید (۱۸). در مطالعات مختلفی نیز که تاکنون در ایران انجام گرفته، گزارشات متفاوتی از شیوع سویه های استافیلوکوک مقاوم به ونکومايسين مشاهده شده است. در طی مطالعاتی در ایران در سالهای ۱۳۸۱ و ۱۳۸۴ میزان مقاومت نسبت به ونکومايسين به ترتیب در حدود ۱۸/۴٪ و ۳٪ گزارش شده است (۱۶ و ۱۹). در مطالعات دیگری در سالهای ۱۳۸۰ و ۱۳۸۴ تمامی سویه ها حساس به ونکومايسين بودند (۹ و ۲۰ و ۲۱) بنا بر این با توجه به اطلاعات بدست آمده از تمامی مطالعات انجام گرفته در ایران و مقایسه با سایر کشورهای جهان می توان گفت که با توجه به پایین بودن میزان مقاومت به ونکومايسين در میان سویه های *S. aureus* در سراسر جهان، نتایج مطالعه حاضر همخوانی کامل دارد. با بررسی الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی بدست آمده از سویه های MRSA حاصل از این مطالعه و دیگر تحقیقات صورت گرفته مشابه مشخص میگردد که این سویه ها در برابر آنتی بیوتیک هایی از قبیل پنی سیلین، آمیکاسین، جنتامایسین، سیپروفلوکسازین، توپرامایسین، اریترومايسين و تتراسیکلین مقاومت بالایی را نشان میدهند. با توجه به نتایج حاصل از این تحقیق، ۸۴٪ ایزوله های MRSA به کلیندامایسین از خود مقاومت نشان دادند که با توجه به نقش این دارو در درمان عفونت های حاصل از MRSA، مقاومت بالای آن می تواند نگرانی هایی را در پی داشته باشد. میزان مقاومت به کلیندامایسین در طی مطالعه ای در عربستان در سال ۲۰۰۴، ۲۱/۶٪ و در نیجریه در سال ۲۰۰۵، مقاومت ۹۲٪ نسبت به کلیندامایسین گزارش گردیده است (۲۲).

درمان عفونت های ناشی از سویه های MRSA با MIC بالا نیازمند تجویز دوز بالای آنتی بیوتیک در مبتلایان به این عفونت ها میباشد که میتواند علاوه بر گسترش میزان مقاومت ، باعث ایجاد عوارض جانبی نیز گردد .

در تحقیق حاضر ۵ درصد از سویه های MRSA ، PCR منفی داشتند و MIC آنها ≤ 256 بود. این مسئله می تواند مربوط به پیدایش موتاسیون در ژن مقاومت به متی سیلین در بین این سویه ها یا وجود تفاوت های فیزیولوژیکی مانند تغییر در دیواره باکتری باشد (۱۷). با وجود مقاومت بالا نسبت به آگراسیلین در بین این سویه ها شاید مشکل در ژن های تنظیم کننده بیان ژن *mecA* هم وجود داشته باشد که در حال حاضر تحقیقات در این موارد ادامه دارد .

مقاومت بالای آنتی بیوتیکی در سویه های استافیلوکوک اورئوس در بیماران بیمارستانی می تواند در نتیجه مصرف نادرست آنتی بیوتیکها، رعایت نکردن اصول بهداشتی در محیطهای بیمارستانی و در بین کارکنان و پرسنل بیمارستان باشد .

از اینرو لزوم تشخیص به موقع و صحیح این سویه ها بخصوص در محیط های بیمارستانی احساس می شود و از طرفی درمان با آنتی بیوتیکهایی نظیر وانکومایسین و تیکوپلانین که آخرین درمان محسوب می شود، پرهزینه و دارای عوارض جانبی بسیاری برای بیماران میباشد. با در دست داشتن الگوی مقاومت سویه های MRSA می توان قدمهای موثری در جهت کنترل روند مقاومت این سویه ها و جلوگیری از شیوع بیشتر عفونتهای ناشی از آنها شد .

کلرامفنیکل می تواند یکی از آنتی بیوتیکهای مؤثر در مواجهه با سویه های MRSA باشد. شاید بتوان گفت که در مطالعه حاضر حساسیت ۱۰۰٪ سویه های MRSA نسبت به این دارو ناشی از پایین بودن میزان استفاده از این آنتی بیوتیک بواسطه اثرات و عوارض جانبی متعدد آن است که باعث شده تقریبا استفاده از این آنتی بیوتیک بدست فراموشی سپرده شود. اما با این وجود این آنتی بیوتیک همچنان جهت درمان عفونتهای ناشی از مننژیت مورد توجه می باشد (۱۵) .

در این مطالعه میزان مقاومت نسبت به آنتی بیوتیکهای پنی سیلین، آمیکاسین، کانامایسین، جنتامایسین، توبراماسین بالاست و می توان گفت که در استفاده های درمانی نمی توانند اثرات قابل ملاحظه ای داشته باشند که این امر میتواند ناشی از استفاده بالای این آنتی بیوتیکها در عفونتهای ناشی از باکتریهای مختلف در کشور باشد .

در سویه های MRSA مورد مطالعه در $36/9\%$ MIC بیشتر از $512 \mu\text{g/ml}$ و در 59% از سویه ها بیشتر از $256 \mu\text{g/ml}$ بود. در تحقیقات دیگر انجام شده در کشور سری لانکا در سال ۲۰۰۷ ، MIC سویه های مورد مطالعه بیشتر یا مساوی $128 \mu\text{g/ml}$ گزارش شد (۲۲). همچنین در مطالعه ای که در سال ۲۰۰۸ در ژاپن صورت گرفت 29% از ایزوله های MRSA ، دارای MIC بیشتر یا مساوی $512 \mu\text{g/ml}$ بودند (۲۴).

نتیجه گیری

REFERENCES

1. Hososaka Y, Hanaki H, Endo H, Suzuki Y, Nagasava Z, et al. Characterization of Oxacillin-susceptible *mecA*-positive *Staphylococcus aureus*: a new type of MRSA, Tokyo, Japan. *J Infect Chemoter*; 2007 April 26;13:79-86
2. Jarzembowski T, Wisniewska K, Jozwik A, Witkowski J. Heterogeneity of Methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* strains (MRSA) characterized by flow cytometry, Gdansk, Poland. *Curr Microbiol*; 2009 Mar 28;59(1):78-80.
3. منیری رضوان، شفیعی محمد. بررسی شیوع و عوامل پیشگیری کننده ی مقاومت دارویی استافیلوکوکوس اورئوس جدا شده از نمونه های بیمارستان های کاشان، ایران. مجله ی علمی، پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی زنجان پاییز ۱۳۸۷، دوره ی ۱۶: شماره ۶۴ صفحات ۷۳ تا ۸۲ .
4. Anand KB, Agrawal P, Kumar S, Kapila K. comparison of cefoxitin disc diffusion test, oxacillin screen agar, and pcr for *mecA* gene for detection of MRSA, Pune, India. *Indian J Med Microbiol*; 2009;27(1):27-9.
5. Martins A, Cunha ML. Methicillin Resistance in *Staphylococcus aureus* and coagulase-negative *Staphylococci*: Epidemiology Logical and Molecular Aspects, Botucatu, Brasil. *Microbiol. Immunol*; 2007 March 29;51(9):787-95 .
6. National Committee for clinical Laboratory Standards (2000) performance Standard for Antimicrobial Susceptibility tests approved Standard 7th edn. Villanova: National Committee for Clinical Laboratory Standards.

7. Menon PK, Nagendra A. Comparison of rapid method of DNA extraction using microwave irradiation with conventional phenol chloroform technique for use in multiplex PCR for *mecA* and *femB* genes to identify genotypes of MRSA from cultures, Pune, India. *Med J Armed Forces India*; 2001 Jul; 57(3):194-96.

8. Jonas D, Speck M, Daschner FD, Grundmann H. Rapid PCR-Based Identification of Methicillin-Resistant *Staphylococcus aureus* from Screening Swabs, Nottingham, United Kingdom. *J Clin Microbiol*; 2002 May; 40(5):1821-23.

۹. امین زاده زهره، ماستری فراهانی علی، گچکارلطیف . بررسی شیوع ناقلین استافیلوکوکوس اورئوس در بیماران همودیالیزی مزمن مراجعه کننده به بخش همودیالیز بیمارستان شهید دکتر لبافی نژاد در و تعیین الگوی مقاومت آنتی میکروبیال . فصلنامه بیماریهای عفونی و گرمسیری تابستان ۱۳۸۳ ، سال نهم: شماره ۲۵ صفحات ۷۱ تا ۷۳.

10. Jaffar A, MBBS, FACP. Incidence and Epidemiology of Methicillin-Resistant *Staphylococcus aureus* Infection in a Saudi Arabian Hospital, Saudi Arabian. *Infect Control Hosp Epidemiol*; 2006 October; 27:1137-1139.

11. Arti T, Arti K, Padma S. Incidence of Methicillin Resistant *Staphylococcus aureus* (MRSA) in pus Samples at a Tertiary Care Hospital, AIIMS, New Delhi, India. *J IACM*; 2008; 9(1): 33-5.

12. Daniel L, Natalie C. Structural basis for the β -Lactam resistance of PBP2a from methicillin-resistant *Staphylococcus aureus*, British Columbia, Canada. *Nature Structural Bio*; 2002 November; 9(11):870-76.

13. Lin Y, Lauderdale T, Lin H, Chen P, Cheng M, et al. An outbreak of methicillin-resistant *Staphylococcus aureus* infection in patients of pediatric intensive care unit and high carriage rate among health care workers, Kaohsiung, Taiwan. *J Microbiol Immunol Infect*; 2007 August; 40:325-334.

14. Japooni A, Alborzi A, Orafa F, Rasouli M, Farshad S. Distribution Patterns of Methicillin Resistance Genes (*mecA*) in *Staphylococcus aureus* Isolated from Clinical Specimens, Shiraz, Iran. *Iranian Biomedical Journal*; 2004 June 6; 173-178.

15. Vahdani P, Saifi M, Aslani MM, Asarian AA, Sharafi K. Antibiotic Resistant Patterns in MRSA Isolates from Patients Admitted in ICU and Infectious Ward, Tehran, Iran. *Tanaffos*; 2004; 3(11):37-44.

۱۶. شجری غلامرضا، منیری رضوان . بررسی الگوی حساسیت و مقاومت آنتی بیوتیکی استافیلوکوکوس اورئوس جدا شده از نمونه های ارسالی به آزمایشگاه مرکزی کاشان . فیض پاییز ۱۳۸۱ ، سال ششم : شماره ۳ صفحه ۲ .

17. Centers for Disease Control and Prevention. *Staphylococcus aureus* resistant to vancomycin, United States. *Morb Mortal Wkly Rep*; 2002 July 5; 51(26):565-67.

18. Tenover FC, Biddle JW, Lancaster MV. Increasing resistance to vancomycin and other glycopeptides in *Staphylococcus aureus*, Georgia, USA. *Emerg Infect Dis*; 2001 Mar-Apr; 7(2):327-32.

۱۹. ستاری مرتضی، زندی فاطمه . شناسایی و تعیین الگوی مقاومت دارویی و بررسی تولید بتالاکتاماز در سویه های استافیلوکوکوسی جدا شده از عفونتهای ادراری . فصلنامه بیماریهای عفونی و گرمسیری بهار ۱۳۸۴ ، سال دهم : شماره ۲۸ صفحات ۲۳ تا ۲۶ .

۲۰. علوی نائینی رویا، درویشی محمد، ایزدی مرتضی، ایلامی اورنگ، حاتمی حسین . بررسی فراوانی ناقلین بینی استافیلوکوک آرنئوس و مقاومت دارویی آن در پرسنل بخش جراحی و گروه شاهد آنان . فصلنامه بیماریهای عفونی و گرمسیری زمستان ۱۳۸۴ ، سال دهم : شماره ۳۱ صفحات ۴۳ تا ۴۶ .

۲۱. محمد علیزاده بختوری افشین ، یادگاری داوود ، رفیع زاده رضا ، حسینی مقدم سید محمد مهدی ، جهان بین مهرنوش . الگوی مقاومت آنتی بیوتیکی در میکروارگانسیمهای گرم مثبت بیمارستانی در طی سالهای ۸۳-۷۹ . فصلنامه بیماریهای عفونی و گرمسیری زمستان ۱۳۸۴ ، سال دهم ، شماره ۳۱ صفحات ۴۷ تا ۵۱ .

22.Zorgani A, Showerf O, Tawil K, EI-Turki E ,Ghenghesh KS. Inducible Clindamycin resistance among staphylococci isolated from burn patients, Tripoli,Libya. DOI: 10.4176/090128.

23.Kumbukgolla WW,Thevanesam V,Kumar NS,Bandar BMR. Antibacterial Activity of Oxacillin against Methicillin Resistant Staphylococcus aureus (MRSA) Pre-Incubated with Tea Catechins, Peradeniya, Sri Lanka. Proceedings of the Peradeniya University Research Sessions; 2007 November;12:82-3.

24. Kato Y, Suzuki T, Ida T, Maebashi K, Sakurai M,et al. Microbiological and clinical study of methicillin-resistant Staphylococcus aureus (MRSA) carrying VraS mutation: changes in susceptibility to glycopeptides and clinical significance, Tokyo, Japan. Inter J Antimicrob Agents; 2008;31: 64-70 .

Archive of SID